

fordi Muligheden til at indskrænke sit Liv er tilstede, uagtet det ikke kan falde nogen fornuftig Mand, som gaaer af idag, og har Udsigt til atter at blive ansat om 6 Maanedre, eller et Aar, ind derfor at indskrænke sig eller forandre det Liv, han har ført. Jeg er enig i, at 5 Aar kunne være for lang Tid til at lade ham staae paa fuld Gage, men det forekommer mig at være besynderligt, om man vilde indskrænke ham til to Trediedeel, naar han gaaer af . . .

Formanden: Jeg maa i Anledning af den sidste ærede Talers Foredrag, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke er alle korte Bemærkninger, der kunne fremføres udenfor den sædvanlige Orden, hvorefter der gives Ordet til de vedkommende Talere, men alene saadanne korte Bemærkninger, der gaae ud paa personlige Berigtigelser.

David: Jeg vidste ikke, at der var Tale om en personlig Berigtigelse, jeg troede, at den ærede Ordfører havde overladt mig Ordet.

Ordføreren: Jeg maa først med Hensyn til de af den ærede Rigsdagsmand fra Bogense (Jespersen) fremførte Indvendinger imod de af mig anførte Exemppler, gjøre den Bemærkning, at disse dog ikke ere saa aldeles slette, som han antog; thi, hvorvel jeg maa indrømme, at en Politimester kan blande sig i Sager, som ere ham uvedkommende, saa maa den ærede Rigsdagsmand dog vistnok ogsaa indrømme mig, at Politimesteren kan komme til at blande sig i Sager, hvor han bør det, og hvor han kan komme til Skade. Hvad hans Indvendinger angaaer mod det af mig fra Lægestanden hentede Exempel, da træffe de ikke heller, thi den private Læge staaer i et ganske andet Forhold end den Læge, der har et offentligt Embede; thi, naar en privat Læge skulde have Frygt for at blive smittet af en Sygdom, saa kunde han lade være at gaae derhen, hvor Sygdommen er, men den Læge, der er Embedsmand, kan ikke lade være, han maa efter sin Embedsstilling gaae til de Steder, hvor smitsomme Sygdomme herske, og han kan saaledes komme til Skade i Statens Tjeneste, medens den private Læge ikke kan komme til Skade i privat Praxis, naar han ikke vil udsætte sig derfor. Jeg skal derefter tillade mig

at omtale det Spørgsmaal, som er reist om Bartpenge, og da kan jeg ikke nægte, at jeg troer at maatte fastholde Udvalgets Anskuelse herom. Dette gjør jeg ikke, saaledes som den ærede Ste Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (David) antog, væsentligt af theoretiske Grunde, og jeg troer virkelig overhovedet ikke, at den Bebreidelse kan træffe Udvalget, at det har theoretiseret for meget under denne Lovs Behandling, men jeg gjør det af saadanne praktiske Grunde, som det synes mig, at netop den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget under Nr. 28, i høi Grad har overseet. Den ærede Rigsdagsmand synes at have overseet, at Spørgsmaalet om Bartpenge netop er et Spørgsmaal, som ene bør bedømmes efter de praktiske Forhold, men disse ere af den Natur, at det er en overmaade vanskelig og indviklet Sag at skrive en god Lov om Bartpenge, ikke saa meget for de almindelige Forhold i den civile Embedsbane, som navnlig med Hensyn til de Embedsmænds Løbebane, hvor Bartpenge meest bruges, nemlig de Militaires. Det er det, som Udvalget fornemmelig har havt for Øie, da der var Tale om Bartpenge, at det er meget vanskeligt at bestemme, hvorledes de Officerer, som ere gaaede af paa Bartpenge, det vil sige, paa den Betingelse, at de skulle staae til Statens Tjeneste, naar den vilde kalde dem, hvorledes de skulle stilles, nemlig først, hvor store deres Bartpenge skulde være, og dernæst, hvor længe de skulde beholde dem, og endelig, i hvilket Forhold de skulde træde til deres Kammerater, naar de igjen indtraadte i Tjenesten. Vi have modtaget i Udvalget flere Besvælinger fra Officerer paa Bartpenge, som synes os at være særdeles vel motiverede, og som have oplyst os om, at de Forhold, som hidtil have eksisteret i denne Henseende, ikke have været ordnede paa den heldigste Maade. Vi have indseet, at saaledes som Bestemmelserne stode i Udkastet lode de endnu Adskilligt tilbage at ønske, som vi ikke have troet at kunne rette ved en Pensionsbestemmelse. Der gives adskillige Maader, hvorpaa en Embedsmand der ikke er i activ Tjeneste kan træffe Gage uden just at pensioneres; der er saaledes f. Ex. Officerer, som staae som man kalder det à la Suite, men alle Bestem-